

[Indenrigsministeren]

betydning for den tillid, vi skal have til sundhedsvæsenet.

Jeg har på denne baggrund fundet det naturligt at overveje, om lovgivningen om sundhedsvæsenets centralstyrelse, der jo daterer sig fra 1930'erne, burde tages op til revision, og det er på baggrund af disse overvejelser, at jeg fremsætter et lovforslag, der har til formål at sikre, at reglerne om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. bringes i overensstemmelse med tidssvarende ansvarsprincipper.

Lovforslaget består af to dele. For det første indeholder det regler om sundhedsstyrelsens virksomhed og om fratagelse og generehvervelse af autorisation til at udøve hverv inden for sundhedsvæsenet. Disse regler træder i stedet for reglerne i den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, idet dog autorisationsbestemmelserne indholdsmæssigt er uændrede i forhold til de hidtil gældende bestemmelser.

Herudover foreslås der oprettet et særligt klagenævn – sundhedsvæsenets patientklagenævn – som skal træffe endelige administrative afgørelser i sager om klager over den faglige virksomhed, der udføres af sundhedsvæsenets personale.

Hovedformålet med de nye bestemmelser om sundhedsvæsenets centralstyrelse er at bringe sundhedsstyrelsens virksomhed ind under det sædvanlige parlamentariske ministeransvar ligesom andre styrelser og direktorater.

Hovedformålet med den del af lovforslaget, der vedrører oprettelse af et patientklagenævn, er at modernisere og præcisere reglerne om behandling af patientklager og samtidig at styrke patienternes retssikkerhed og tillid til klagesagsbehandlingen. Dette sker ved oprettelsen af et særligt nævn, der har lægmandsrepræsentanter og i øvrigt er uafhængigt af både sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet. Nævnet består af i alt 6 personer. Dets formand og næstformand skal repræsentere den juridiske ekspertise, 2 medlemmer skal repræsentere lægmandssynspunkter, og endelig skal 2 medlemmer repræsentere den faglige ekspertise, som den pågældende klagesag vedrører (læger, tandlæger, sygeplejersker m.v.).

Det skal understreges, at nævnet alene kan udtale sig om, hvorvidt der er grundlag for kritik i det konkrete tilfælde, og – i alvorlige-

re tilfælde – videresende sagen til anklagemyndigheden. Nævnet kan derimod ikke træffe afgørelser om fratagelse af autorisation, erstatning, serviceniveau, sundhedspersonalets almindelige optræden eller lignende.

For at gøre klagesystemet mere overskueligt og tilgængeligt agter jeg samtidig at iværksætte en almindelig bred information over for både borgere og myndigheder om patienters klageadgang. Det vil i den forbindelse blive understreget, at sygehuskommunerne har en selvstændig pligt til at søge eventuelle klager afklaret og løst, før en klage bliver rejst over for nævnet, ligesom jeg vil overveje mulighederne for at etablere en ordening, hvorefter alle klager indgives til én og samme myndighed, der dels generelt kan rådgive borgerne, dels kan medvirke til at videreformidle klager til den rette klageinstans.

Intentionerne bag det samlede lovforslag er i god overensstemmelse med dansk administrativ tradition, som den har udviklet sig i de seneste årtier. De ændrede regler om sundhedsstyrelsens virksomhed er således udtryk for, at sundhedsstyrelsen i sin rådgivningsvirksomhed over for indenrigsministeren ikke adskiller sig fra andre sagkyndige direktorater og styrelser, og at indenrigsministeren derfor på lige fod med andre ministre bør have det fulde parlamentariske ansvar over for folketinget for sundhedsstyrelsens forvaltning. Dette hindrer ikke, at sundhedsstyrelsen fortsat vil fungere som sundhedsfaglig rådgiver for såvel indenrigsministeren som andre centrale og kommunale myndigheder.

Om baggrunden for at oprette et særligt nævn til at træffe afgørelser i de klagesager, der hidtil har været behandlet i sundhedsstyrelsen, skal jeg henvise til, at der her i landet er en tradition for, at man, hvor der er behov for at tilgodese borgernes retssikkerhed eller i øvrigt at styrke tilliden til, at man får en reel behandling i forbindelse med klage- eller ankesager, udskiller sådanne afgørelser til særlige uafhængige organer, det være sig råd, nævn eller lignende, hvor lægfolk, fagfolk og jurister i en afvejet balance træffer afgørelser i bedst mulig overensstemmelse med den almindelige retsfølelse inden for området.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg